

BASINA AÇIKLAMA

TÜTİD Genel Başkanı Aykut Göker 22.7.1978 günü yaptığı basın açıklamasında "Türk-İş'le Hükümet arasında varılan anlaşma, işçi ücretlerini dondurma yolundaki ekonomi politikasının hayata geçirilmesindeki ilk somut adımdır" dedi.

Hükümetin, işçi ücretlerinin dondurulması yolundaki ekonomi politikasını hayata geçirmek için sürdürdüğü girişimler ilk somut "ürünü" verdi. TÜRK-İŞ ve Hükümet, adını birlikte koydukları bir "Toplumsal Anlaşma" imzaladılar.

Sermaye sınıfları, içine girdikleri ekonomik dar boğazdan çıkabilmenin bedelini işçilere, emekçilere ödettirmek istemekteydiler. Söz konusu anlaşma bu isteğin hayata geçirilmesinde bir ilk adımdır.

Sermaye sınıfları ötedenberi fiyatartışlarının başlıca nedeni olarak işçi ücretlerindeki artışı göstermekteydiler. Son yıllarda işçi ücretlerindeki artışın fiyat artışlarının gerisinde kaldığı, işçi ücretlerinde reel bir artış olmadığı, ücretlerdeki nisbi artışın sinai maliyeti oluşturan faktörlerin fiyatlarındaki artış yanında önemli bir ağırlık taşımadığı defalarca kanıtlandığı halde sermaye sınıfları fiyat artışlarındaki gerçek nedenleri emekçi kitlelerin gözünden kaçırabilmek için gerçek dışı propagandalarını bugüne dek sürdürdüler. Yapılan anlaşma ile, işçileri temsil ettiğini, işçilerin çıkarlarını koruduğunu ileri süren bir sendikal örgüt ve Hükümet, sermaye sınıflarının bu propagandasına prim vermekte, onların "haklarını" teslim etmektedir.

İçinde bulunulan ekonomik bunalımın sorumlusu sanki işçilermiş gibi, bu bunalımdan çıkabilmenin bedeli işçilere ödetilmek istenmektedir.

Türkiye'nin emperyalist sistemle bütünleşmiş geri kapitalist yapısının, sermaye sınıflarının çıkarları doğrultusunda uygulanagelmekte olan ekonomi politikasının bir sonucu olarak kamu iktisadi teşebbüslerinin içine düştüğü bunalımdan da adeta kamu kesiminde çalışan işçiler sorumlu tutulmakta, bunların zarardan kurtarılabilmesinin bedeli işçilere ödetilmek istenmektedir.

Söz konusu anlaşma, en iyimser yorumla kamu kesiminde çalışan işçilerin yaşam koşullarının geriletilmesini amaçlar gözükmektedir. Halbuki yaşam koşullarının iyileştirilmesini talep etmek işçilerin ve diğer tüm emekçilerin en doğal hakkıdır. Bu anlaşma ile bunu talep etme hakkına bile ambargo konulmuştur.

Bu anlaşma yalnızca ücretleri dondurmakla kalmamaktadır. Bir kısım maddelerinde yer alan işçilerin yönetimde söz sahibi kılınacağı yolundaki soyut vaatlerin tam tersine ama bu kez somut olarak "kamu kuruluşlarında üretim etkinliğini ve artışını, bunun yanı sıra yöneticinin yönetimdeki etkinliğini engelleyici nitelikteki maddeler toplu sözleşmelere konmayacaktır, daha önce toplu sözleşmelere konulmuş bu nitelikteki maddeler de iptal olmayacaktır" hükmü getirilmektedir. Yani kamu kesimindeki işçilerin bugüne dek

yönetimde son derece sınırlı da olsa söz sahibi olabildikleri noktalardan bile geri çektirilmesi söz konusudur.

Dahası da var; anlaşmadaki bir hükme göre; "Toplu sözleşme ve grev hakları, Anayasa çerçevesinde, toplumsal gereksinimlere ve demokratik gelişimin gereklerine daha uygun biçime getirilmek üzere gözden geçirilip belirlenecektir." Ücretleri dondurmaya ekonomi politikalarının temel direği yapanların, işçi sınıfının mevcut demokratik haklarını genişletmeyi değil daraltmayı hedefledikleri açık bir gerçektir. Çünkü bunun aksi, ücretleri dondurma politikasıyla gelişir.

Sermayedarların karlarını yükseltmelerine ses çıkarmayacaksınız, ama işçilerin ücretlerini donduracaksınız, ekonomik demokratik haklarını daraltacaksınız.

Buna anlaşılmaz bir şey demiyeceğiz; çünkü çok açık bir biçimde anlaşılacaktır. Kimin kimden yana olduğunu değerlendirmesini Türkiye işçi sınıfı kesinlikle yapacaktır.

(*) İşaretleli kısımlar 21.7.1978 günü
ANKA Ajansına sözlü demeç olarak
verildi.